

Trúng To!

Năm hồi đó, cách đây hơn hai chục năm, người ta ở xứ ta quay lại thời kỳ mê xem bói bài, xem chỉ tay, bói toán, bói đủ thứ, thầy phong thủy, xem ngày giờ tốt xấu, cúng cầu xin xỏ, đốt đồ mã cho người cõi âm,... Những người làm các nghề này phát triển rần rộ khắp nơi, từ phố thị đến nhà quê, tiếng đồn ông thầy kia, bà thầy nọ, xem bói, xem tướng, xem nhà, phán về tương lai hậu vận,... Y như Thánh phán, bá tánh thập phương tìm tới để nhờ cậy, đền đáp công ơn rần rật...có thầy, bà làm giàu nổi tiếng! Tui có quen biết, bà con với ba bà làm thầy xem đủ thứ, trong đó có môn xem bói bài.

Không biết trời xui đất khiến thế nào, khoản thời gian sau Tết, tình cờ, lần lượt, tui gặp được ba bà thầy trong tháng Giêng, tháng Hai, do chỗ quen biết, tui nhờ xem thử một quẻ bói bài, đây là môn bói qua bộ bài Tây, có lẽ từ bên Tây du nhập về. Gặp bà thầy thứ nhất vào dịp tui chờ bà xã đi chợ, trong khi chờ đợi chờ về, tui ghé thăm bà một lát. Chỗ bà con gần gũi thân tình lâu nay, sẵn dịp đầu năm, tui mở miệng nhờ bà xem cho một quẻ bói bài, coi thử vận mệnh năm nay hên, xui, tốt, xấu,...ra sao, để biết mà lường, mà tránh! Thế là bà mau mắn đứng lên xá xá trước bàn thờ... thờ đủ thứ Ngài trên đó, Phật Tổ Thích Ca, Phật A Di Đà, Phật Di Lặc, Quan Thế Âm Bồ Tát,... Quan Thánh Đế Quân, Thần Tài, Thổ Địa, ba ông Phước - Lộc - Thọ,... xếp thành ba bậc thờ, hoa quả, khói hương nghi ngút,... Rồi bà lấy bộ bài Tây đặt trên bàn thờ, đem xuống chỗ ngồi để xem bói cho tui. Bà xóc lên xóc xuống mấy lượt, rồi biểu tui bốc lấy một xấp con bài phía trên, rồi bà để xuống phía dưới cọc bài, rồi bà chia thành ba hàng, mỗi hàng bảy, tám con bài gì đó, trong đó ba con bài đầu hàng thì lật ngửa. Bà xem xét, ngắm nghĩa ba con bài này một lát, rồi bắt đầu phán, năm nay vận hạn tui rất tốt, có thể gặp chuyện xui rủi chút đỉnh, nhưng nhờ ơn trên độ mạng, nên cũng qua,... Năm nay sẽ có bất ngờ lớn là có tài lộc to đem đến! trời đất ơi!

Tui nghĩ trong bụng, hai vợ chồng ăn lương dạy học, hàng tháng xoay sở đủ đừ mới đủ đắp đổi, tài lộc to là trúng to luôn! Nhưng tài lộc này từ đâu đem đến đây ta? Thứ nhất là thân nhân Việt kiều, vụ này thì trụ lủi, không có ruột thịt gì ở trời Tây, của nả bao la gởi về, lấy đâu mà có? Thứ hai là trúng số, đường này thì có cơ may! Tui mới hỏi bà thầy là nguồn tài lộc ở đâu ra? Bà nói là không biết nữa, quẻ bói bài thể hiện như vậy, đó là bề trên cho biết! Thế là tui càng chắc trong bụng, chỉ có mua vé số trúng độc đắc thì có thể tài lộc to xuất hiện! Tui cảm ơn bà thầy rồi rít, không có trả tiền xem quẻ, ơn nghĩa với bà, chỗ quen biết lớn mà, tui xin phép ra về.

Chừng mười hôm sau, tui về quê có việc họ hàng, ghé thăm ông anh họ, nghe nói ổng bệnh. Sau khi gặp nhau hỏi thăm nọ kia, bà chị dâu cùng ngồi tiếp chuyện, rất là vui vẻ, thân tình. Chị cũng là bà thầy xem đủ thứ, khá nổi tiếng, là nghề tay trái của chị, nghề tay phải là cô giáo dạy tiểu học trường làng. Nhà ông anh họ của tui cũng có bàn thờ ông bà, nhưng đơn giản, đơn giản tới mức gần như trớt quớt, bình bông sành cũ rích, cỗ bông, chân đèn, lư hương,...gọi là cho có, không thấy mấy cái chung đựng nước cúng. Tất nhiên bà chị dâu cũng không có lập bàn thờ tổ pháp gì hết. Vậy mà nghe nói, nghe đồn chị làm bà thầy nổi tiếng trong giới cô giáo, trong mấy làng hàng xóm,...nhưng coi bộ chị cũng không khá giả gì! Còn ông anh họ thì làm thợ hồ, bữa đực, bữa cái, nhưng bữa nào cũng say xỉn, hể say xỉn lên là hung dữ, gây sự với vợ con, nhà như cái hội Tầm Dương, rần beng nhưng buồn phiền như đũa đám... Làm sao mà khá giả nổi! Có một điều là hồi nhỏ tui gần gũi với cậu mợ, với các anh chị, tới lui qua lại như nhà ngoại tui, nên thân tình thiệt bụng, các anh chị coi tui như em út trong nhà, rồi mấy anh rể, chị dâu cũng xem tui như vậy, gặp tui là em em ngọt xót. Sẵn dịp vui vẻ, tui nói chị xem cho một quẻ bói bài năm mới hên xui thế nào, chị ừ cái rụp, để chị xem kỹ cho em.

Rồi chị đi vô phòng trong lấy bộ bài Tây ra, chị cũng làm các bước như bà thầy thứ nhất, chị xóc bài mấy lượt, rồi biểu tui kinh,... rồi chị cũng chia làm 3 hàng, cũng lật ngửa con bài ở đầu hàng, rồi chị cũng nhìn kỹ mấy con bài ngửa, trầm ngâm một lát, rồi chị phán, năm nay em có nhiều may mắn, ơn trên gia hộ, mọi việc thông suốt, có tài lộc to đem đến! Lại tài lộc to, trúng to, tui nghĩ tới lời phán của bà thầy kia, sao mà ngộ thiệt! Tai thiệt! Như vậy chắc là thiệt rồi! Năm nay mình trúng to rồi! Tui hỏi chị sao mà biết, chị giải thích là con già cơ thì ý nghĩa làm sao, con đầm rô thì tốt xấu thế nào,... Tóm lại, năm nay tui hên lắm lắm. Tui nghĩ trong bụng, phải mua vé số thôi, chỉ có vé số mới đem lại trúng to, trúng thiệt to... Rồi tui tiếp tục nói chuyện nọ kia với anh chị một lát nữa, rồi xin phép tạm biệt, hẹn hôm nào về lại thăm anh chị. Thiệt là vui vẻ, tình thương, mến thương.

Kể từ hôm đó, tui bắt đầu mua vé số, mua vé số hàng ngày, nhờ nghề tay trái là làm thầy lang lai rai kiếm tiền chợ, nên có tiền để dành mua vé số chờ thời vận đến. Một hôm nọ, tui đi vào nhà bà con ở chòm bờ đê xóm Đạo Long, cũng tình cờ gặp lại người quen, lại là một bà thầy khá nổi tiếng về môn xem chỉ tay, xem quẻ bói bài Tây, xem tướng mặt mũi, dáng hình, đi đứng,... nghe tiếng đồn Bà phán như Thánh phán! Tui nghĩ trong bụng, cơ duyên may mắn chắc chắn sắp đến cho tui, năm nay trúng to rồi, làm sao mà gặp được ba bà thầy liên tục trong một tháng! Trời cho mình gặp hên rồi! Bà thầy chắc cũng ngang bằng tuổi của tui, nên nói qua nói lại cũng dễ dàng, gần gũi, tui hỏi han được cận kề về các ý cần biết. Bà cũng nói xem cho tui một quẻ bói bài Tây đầu năm gặp bạn cũ, lấy hên cho tui, rồi bà tới trang thờ trên cao giữa nhà, vói lấy bộ bài Tây để trong cái đĩa, rồi đứng trước trang thờ chấp tay xá xá, làm bầm gì đó, rồi quay lại ngồi đối diện với tui, bà tiến hành lập quẻ bói bài. Tui cũng nhớ cách thức bói bài của hai bà thầy vừa qua, chú ý xem bà làm thế nào. Té ra cách bói bài của mấy bà thầy giống nhau như đúc, cũng xóc bộ bài lên xuống mấy lượt, cũng biểu tui kinh một xấp lớp trên, cũng chia làm 3 hàng, mỗi hàng 8 cây, cây bài ở đầu hàng thì lật ngửa, rồi ngắm nghía qua lại 3 con bài ngửa một đôi, rồi bà thầy phán:

- Năm nay, mọi việc về bổng mạng của anh cũng ổn, có ơn trên phù hộ, gia đạo bình an, công việc hanh thông, ...cũng có trở ngại chút đỉnh, nhưng rồi cũng qua, trong tháng 5, tháng 8, nhớ cẩn thận khi đi đường,... Chà chà, năm nay có bổng lộc to, từ ơn trên ban xuống, do phúc đức ông bà để lại, chúc mừng ông bạn!

Nói thiệt, lúc đó tui cũng còn u mê ám chướng, còn tin nọ tin kia, mờ mờ ảo ảo, chưa tìm hiểu nhiều về Pháp Phật, dù đã có niềm tin về quy luật Nhân - Quả từ hồi nhỏ, hồi mới 8, 9 tuổi đã vào Chùa làng tham gia sinh hoạt Gia đình Phật tử, suốt cả chục năm, đến khi đi học xa mới xa chùa, xa đoàn thể đã gần bó suốt thời niên thiếu của tui. Qua lời phán của bà thầy, tui càng tin tưởng như đinh đóng cột, năm nay mình trúng to, ít nhất là trúng số độc đắc! Chừng một tờ độc đắc cũng được, cũng đủ cất cái nhà cho vợ con có chỗ vào, ra, là nhà của gia đình mình tạo dựng, ở nhà tập thể mười mấy năm cũng ngán, cũng xấu hổ với bà con, với bạn bè,...hung rồi!

Tui ngồi thêm một lát, nói qua lại với bà thầy chuyện nọ xọ chuyện kia cho có chuyện, rồi hỏi công cán của bà thầy bao nhiêu, bà nói chỗ quen biết, nên coi giùm lấy thảo, tui cảm ơn bà thầy một cách trân trọng, chúc bà thầy làm ăn tấn tới, phát tài, phát lộc, rồi chia tay nhau, trong niềm vui rộn rã. Thế là từ đó, ngày nào tui cũng để dành ít tiền mua vé số, không nhiều, chỉ 2 tờ, một cặp số mà thôi, trúng một quả làm sao ăn cho hết đời! Ngày lại ngày qua, tuần lại tuần qua, tháng lại tháng qua,... sáng mua, chiều xé, tui ngóng hoài ngóng hử, ngang qua ngang lại dòm cái bảng ghi kết quả xổ số để trước cửa hàng văn hóa phẩm, đối diện Nhà thờ Phan Rang, dò từ số 2 con đến số 6 con cuối cùng, số trong 2 tờ vé tui mua một nơi, các dãy số trên bảng ghi một nẻo, tính ra hơn 3 tháng qua rồi! Cũng bắt mệt!

Bữa nọ, tui đạp xe ngang qua bảng kết quả xổ số mới ghi, tui thấy dãy số cuối có 2 con đầu, 2 con sau hình như giống trong vé số tui mua cất ở nhà, tui đọc thật kỹ dãy số, rồi lật đặt đạp xe về nhà lấy vé số ra dò ngay, ai mà nó vô được 5 số, trật một số giữa! ! ! Được trúng giải an ủi! Thôi cũng được, chắc là bề trên khuyến khích để mình tiếp tục sự nghiệp... mua vé số cầu may! Ngọn lửa hy vọng trong tui được tiếp tục thấp lên, tiếp tục đổ dầu thêm, chờ một ngày mai đời ta tươi sáng! Tui tăng cường mua thêm một cặp vé số nữa.

Rồi qua đến tháng 8, rồi tháng 9, tháng 10, tháng 11, rồi vào tháng Chạp, tháng mốt hạn cuối cùng của năm tui sẽ được trúng to! Ba bà Thầy phán lộn mà! Rồi cũng đến những ngày cuối tháng Chạp, người người đang rộn ràng lo mua sắm Tết, tui thì rộn ràng trong bụng chờ từng ngày trúng số độc đắc. Rồi chiều ba mươi Tết, ngày xổ số cuối cùng của năm cũ, cầm 4 tờ vé số trong tay, đứng trước bảng kết quả xổ số mới ghi hồi này, dò tới dò lui miết, không thấy được số nào vô chỗ nào, hàng nào, đem lại cho mình một chút niềm vui le lói!

Không có nỗi buồn nào như chiều ba mươi tháng Chạp năm đó. Tui bủn rủn cả tay chân, hình như tui bị trúng ... gió!